

EFE

El demòcrata Barack Obama arribarà a la Casa Blanca el 20 de gener, després d'una gestió nefasta de George Bush que deixa l'Orient Mitjà empantanegat i una crisi econòmica d'abast desconegut. S'acabarà també un llarg cicle neoconservador que començà Reagan el 1980 i només ha tingut el parèntesi de vuit anys de Bill Clinton. Caldrà veure si a la conferència de refundació del capitalisme dels dies 14 i 15 de novembre, encara presidida per Bush però amb un seient especial per a Obama, s'hi avancen solucions a la crisi global.

El demòcrata Barack Obama ha estat elegit president dels Estats Units. Aquest país ha viscut un procés històric, amb una intensa cursa electoral i una mobilització popular extraordinària. Tothom mira ara Amèrica amb l'esperança que Obama canviï el món.

Escollit per canviar el món

El president electe dels Estats Units, Barack Obama, acompanyat de la seva esposa i les dues filles, saludava la gent que s'havia aplegat al Grant Park, a Chicago, la nit electoral.

Va assegurar que podien fer-ho i han pogut. El “yes, we can” –sí, podem– que Barack Obama va popularitzar com a lema de campanya, es va convertir, la nit del 4 de novembre passat, en una realitat. En una jornada electoral memorable, sobretot per la gran participació, el poble americà va escollir el candidat del Partit Demòcrata com a president dels Estats Units, el número 44 a la història d'aquell país. La cosa més sorprenent de tot plegat, però, és que Obama és el primer negre que aconsegueix una fita semblant, en un país on no fa gaires anys que la gent com ell havia d'aixecar-se i cedir el seient als blancs als autobusos. És per això que, davant milers de persones que s'havien congregat al Grant Park de Chicago per escoltar el primer discurs del nou president, Obama va començar amb aquestes paraules: “Si hi ha ningú que encara dubti que Amèrica és un lloc on tot és possible [...], avui en té la resposta”.

Les paraules d'Obama, doncs, sonaven a jornada històrica; a l'assoliment d'una fita, la de veure un negre governant els Estats Units, que semblava impensable fins no fa gaire. El fet és que, tot i que la majoria d'enquestes i d'analistes van preveure encertadament el resultat, no tothom ho veia tan clar, sobretot perquè hom temia que el vot ocult, amb un component racista, fos més gran que no es preveia. De fet, el candidat demòcrata va lluitar fins al darrer moment per convèncer els votants que la victòria no era assegurada. Durant la campanya, semblava que als Estats Units, i a tot el món, es respirava un ambient de canvi; una sensació que no era possible que el país hagués de suportar quatre anys més, o potser vuit, de polítiques a l'estil de George Bush. Sigui com vulgui, al final Barack Obama va obtenir un 6% més de vots que no pas el seu rival republicà, John McCain; una diferència més petita, val a dir-ho també, de la que havien pronosticat la majoria d'enquestes. En aquest sentit, una ullada al mapa electoral dels Estats Units (vegeu el gràfic) permet de constatar que el color vermell hi és molt present, sobretot a la zona central, menys poblada, del país; això indica que, malgrat la impopulari-

tat que, segons les enquestes, ha assolit el president George Bush, el pes dels republicans és encara molt important.

Tanmateix, la peculiaritat del sistema electoral nord-americà ha fet molt més contundent la victòria d'Obama. En el moment de tancar aquesta edició, quan encara mancaven els resultats de Missouri i Carolina del Nord, Obama havia aconseguit 349 vots electorals contra 162 de McCain. A banda d'això, el Partit Demòcrata ha augmentat el nombre d'escons al Congrés, tant a la Cambra de Representants com al Senat, de manera que es preveu que Barack Obama pugui aplicar el seu programa amb comoditat. Poques hores després de saber-se el resultat, de fet, Obama va començar a treballar per formar el seu equip de govern. Tot sembla indicar que Rahm Emanuel, un col·laborador de l'ex-president Bill Clinton, serà el nou cap de l'Estat Major, mentre que també s'especulava que Obama podria demanar a l'actual secretari de Defensa, Robert Gates, de continuar al càrrec.

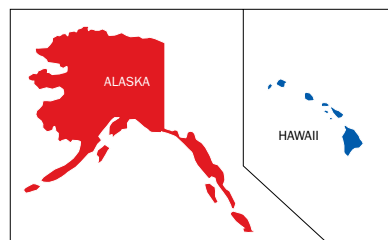
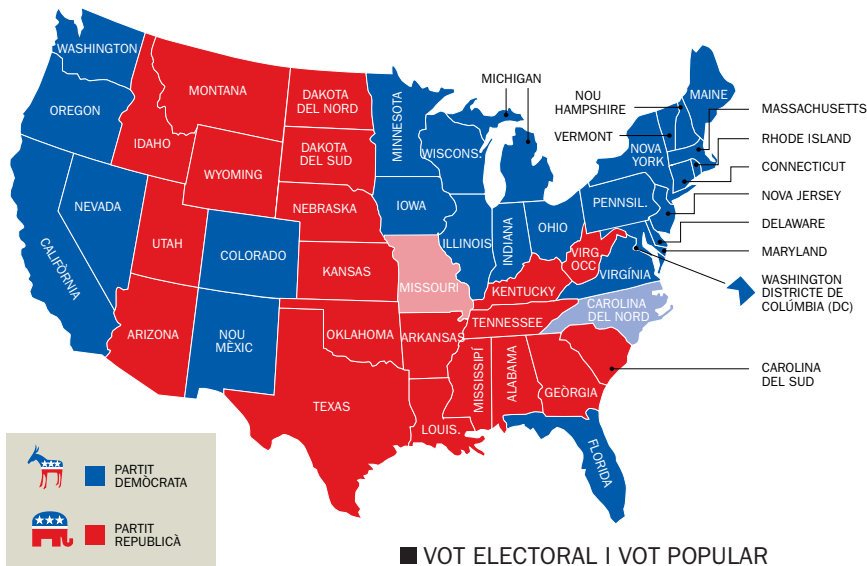
Mentrestant, arreu del món, la victòria de Barack Obama, en general, ha estat ben rebuda, sobretot en aquelles regions on els Estats Units tenen un paper determinant. A l'Iran, per exemple, s'espera que el nou president porti a terme la seva proposta de diàleg i desaparegui l'amenaça d'una intervenció militar contra les centrals nuclears d'aquest país. A l'Afganistan, també s'espera que Obama compleixi la promesa –que va fer durant una visita l'estiu passat– d'enviar-hi més tropes per posar fi a l'ofensiva dels talibans. Els palestins, per una altra banda, tot i que el candidat demòcrata va declarar que Jerusalem havia de ser la capital "indivisible" d'Israel, confien que treballi, tal com va anunciar, per resoldre aquest conflicte. En canvi, on hi pot haver més descontentament per l'elecció d'Obama és, paradoxalment, a l'Iraq. La retirada dels soldats nord-americans en setze mesos, tal com va anunciar el nou president durant la campanya, fa témer que l'Iraq afronti el perill d'una guerra civil.

Segui com vulgui, la victòria de Barack Obama a les eleccions dels Estats Units ha significat l'arribada d'una onada d'aire fresc i de perspectives

Eleccions presidencials als EUA

Dades provisionals a falta de Missouri i Carolina del Nord.

REPARTIMENT DEL VOT PER ESTATS

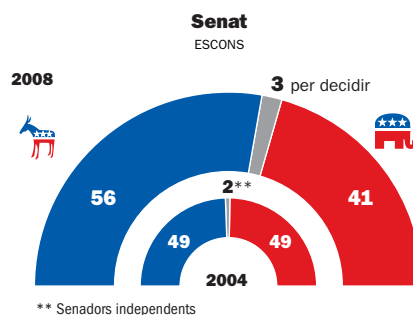
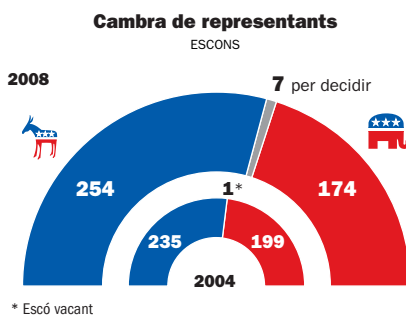

VOT ELECTORAL I VOT POPULAR

	VOT ELECTORAL	VOT TOTAL	%
2008			
Barack Obama	349	64.043.290	52,4
John McCain	162	56.497.416	46,3
Altres		1.567.416	1,1
2004			
John F. Kerry	252	59.028.444	48,3
George W. Bush	286	62.040.610	50,7

CONGRÉS

Des de final dels anys 70 el Partit Demòcrata no gaudia d'una majoria tan àmplia en ambdues cambres del Congrés.

* Escó vacant

** Senadors independents

Font: Govern Federal dels EUA, uselectionatlas.org / Gràfic: V. PRIETO

La retirada de l'Iraq abans de 16 mesos fa témer que hi hagi una guerra civil

d'un canvi per bé; unes expectatives que el president demòcrata haurà de procurar satisfer a partir del 20 de gener de l'any que ve, quan prendrà possessió del càrrec.

Xevi Camprubí